

عنوان مقاله:

بررسی الگوی پخش فضایی سرقت مسکونی در شهر مشهد طی بازه زمانی 1390-96

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 29، شماره 113 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مهدی بازرگان - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

محمد اجزاء شکوهی - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه گسترش جرائم سرقت در فضاهای مختلف نظام شهری منجر به استفاده از تحلیل های فضایی در جهت پیشگیری از وقوع جرائم به ویژه در کلانشهرها شده است. بر همین اساس هدف پژوهش حاضر، بررسی الگوی پخش فضایی سرقت مسکونی طی بازه زمانی 1390-96 در شهر مشهد براساس نظریه پخش فضایی هاگراستراند است. روش تحقیق در این مطالعه همبستگی رگرسیو-تحلیلی بوده است. همچنین برای بررسی پخش فضایی جرائم از روش های KernelDensity، Moran'sIndex و HotSpotAnalysis در نرم افزار ArcGIS استفاده شده است. یافته های تحقیق حاکی از آن است که جرائم سرقت مسکونی در شهر مشهد طی محدوده زمانی 1390-96 به میزان 87/58 درصد افزایش یافته به طوری که 70 درصد این جرائم در سکونتگاه های غیررسمی مشهد و در مناطق (دو، سه، چهار، پنج، شش، هفت و ده) اتفاق افتاده است. در محدوده زمانی مذکور به طور میانگین به ازای هر 100000 نفر جمعیت، تعداد 2/75 فقره سرقت مسکونی در شهر مشهد رخ داده است. نتایج حاصل از بررسی الگوی پراکنش فضایی جرائم با استفاده از ضریب موران نشان داد که پراکنش سرقت مسکونی در شهر مشهد از نوع الگوی خوشه ای می باشد. همچنین نتایج تحقیق حاکی از آن است که فرآیند پخش و انتشار جرائم سرقت مسکونی از سکونتگاه های غیررسمی به دیگر مناطق شهر مشهد در جریان است. در واقع، بررسی ها نشان می دهد که دو عامل فاصله جغرافیایی و شرایط اجتماعی- اقتصادی و محیطی سبب شده تا پدیده جرم (سرقت) به سرعت به مکان مجاور برسد و به جهت فاصله کم، ابتدا مکان های نزدیک را تحت تاثیر قرار داده است. همچنین الگوی فرآیند پخش از نوع پخش سازش پذیر می باشد.

کلمات کلیدی:

پخش فضایی، تحلیل فضایی، جرائم، سرقت مسکونی، شهر مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1035999>

